

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 189/2020-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], a [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpených advokátkou JUDr. Gabrielou Zelemovou, Heydukova 16, Bratislava, pre namietané porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, bližšie nekonkretizovaného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 64/2015-473 z 19. októbra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] a [REDAKČIA] o d m i e t a ako neprípustnú.

Odôvodnenie:

I.

Vymedzenie napadnutého rozsudku a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, bližšie nekonkretizovaného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 64/2015-473 z 19. októbra 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplývajú tieto skutočnosti:

«1/ Žalobcovia v 1. a 2. rade (ďalej aj ako „sťažovatelia“) sa návrhom na začatie konania, doručeným OS Bratislava II. dňa 9.8.2006 (sp. zn. 10 C 158/06) domáhali určenia, že z parcely č. [REDAKOVANÉ] o výmere 734 m², kat. úz. [REDAKOVANÉ], patrí do dedičstva po [REDAKOVANÉ], narodenom [REDAKOVANÉ] zomrelom [REDAKOVANÉ] časť 687 m² (1/2-ica) a príslušenstvo. [REDAKOVANÉ] uzavrel manželstvo s [REDAKOVANÉ], z ktorého sa narodili dve deti, syn [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], žalobca v 1.rade a dcéra [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], žalobkyňa v 2. rade. [REDAKOVANÉ] sa s prvou manželkou rozviedol a uzatvoril ďalšie manželstvo s [REDAKOVANÉ] rodenou [REDAKOVANÉ] žalovanou v 1. rade. Z tohto druhého manželstva sa narodili [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poručiteľ“) ďalšie dve deti, syn [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], žalovaný v 2. rade a dcéra [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], žalovaná v 3.rade. Počas druhého manželstva, spolu s manželkou nadobudol do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľnosti, vedené v Pozemkovej knihe vo vložke č. 13 kat.úz. [REDAKOVANÉ] v súlade s identifikáciou parciel, pozemok parc. č.

799 - roľa o výmere 1665 m² a pozemok parc. č. 798 - roľa o výmere 1078 m². Kúpna zmluva bola registrovaná na bývalom ŠN Bratislava-vidiek v Bratislave pod sp.zn.. N689/75, Nz 735/75. Žalobcovia, keďže s porúčiteľom nežili v jednej domácnosti sa domnievali, že tento majetok bol porúčiteľovi vyvlastnený, na čo však nemali žiaden dôkaz, pretože uvedené sporné parcely boli v správe [REDAKOVANÉ] v Bratislave. Naopak, v priebehu konania bolo preukázané, že sporné pozemky neboli vyvlastnené, boli len odovzdané do užívania na základe Zmluvy o odovzdaní do užívania, uzatvorenej dňa 27.4.1979 medzi [REDAKOVANÉ] Bratislava, ďalej len „HŠM“ a [REDAKOVANÉ]; k odovzdaniu do užívania došlo dňom 31.10.1979. Teda k vyvlastneniu majetku v prospech Čsl. Štátu nikdy nedošlo a porúčiteľ bol ku dňu svojej smrti bezpodielovým spoluvlastníkom (ďalej „BSM“) sporných nehnuteľností; dňom jeho smrti došlo k zániku BSM. Do dnešného dňa nebolo vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam prejednané v dedičskom konaní a nedošlo ani k vyporiadaniu BSM, ktoré prináležalo do právomoci štátneho notára v dedičskom konaní. Žalovaná v 1. rade, využívajúc neznalosť skutkového stavu žalobcami o tom, ako sa sporné pozemky dostali do správy HŠM začala tvrdiť, že žalobcovia nevyužili možnosť uplatnenia si reštitučného návrhu na vydanie nehnuteľnosti podľa z.č. 229/1991 Zb. a tvrdili, že tieto jej boli vydané v reštitučnom konaní, o čom však nepredložila adekvátny dôkaz. Takýto dôkaz ani nemôže existovať, pretože vlastnícke právo porúčiteľa trvalo nepretržite, o čom svedčí aj dôkaz - Zmluva o odovzdaní sporných pozemkov do užívania, zo dňa 27.4.1979, ktorou HŠM-u vzniklo len právo užívania pôdy a iného poľnohospodárskeho majetku na zabezpečenie výroby, podľa zák. č. 123/1975 Zb, ktorý bol účinný od 1.1.1976 do 23.6.1991. Žiaden dôkaz o prechode či prevode vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam neexistuje a v konaní nebol a nemohol byť predložený. Právny vzťah HŠM k sporným nehnuteľnostiam vyplýval aj z identifikácie parciel zo dňa 11.10.1993, kde k sporným pozemkom bol uvedený HŠM len ako užívateľ. Vlastnícke právo porúčiteľa aj jeho manželky trvalo aj ku dňu 24.6. 1991 (nedošlo k vysporiadaniu BSM ani k prevedeniu sporných nehnuteľností), čo potvrdzuje Nájomná zmluva uzavretá podľa § 22 ods.2 zák.č. 229/1991 Zb. zo dňa 10 mája 1993. Vlastnícke právo porúčiteľa uznávala ešte dňa 4.9.1991 aj manželka porúčiteľa - žalovaná v 1.rade, keď žiadala tento sporný majetok prejednať v dedičskom konaní po porúčiteľovi. Trvajúci vlastnícky vzťah nevysporiadaného BSM k sporným pozemkom vyplýva aj zo Zápisnice o

vrátení nehnuteľnosti vlastníkovi zo dňa 20.3.1992, v ktorej sa uvádzala len žalovaná v 1. rade, pričom o vrátení nehnuteľnosti vlastníkovi sa konalo v zmysle ust. § 8 z.č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva..., teda nešlo o správne rozhodnutie o reštitúcii, podľa z.č. 229/1991 Zb.

2/ O návrhu žalobcov rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 7C 235/2006-103 dňa 21.5.2007 tak, že návrh žalobcov v 1. a 2. rade zamietol.

3/ Odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 9Co 378/07-129 zo dňa 29.1.2009 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že v danom prípade sa žalobcovia nedomáhali vydania predmetných nehnuteľností podľa zák.č. 229/1991 Zb., ale svoj nárok si uplatnili podľa ust. § 80 písm. c/ OSP, na základe ktorého súd prvého stupňa uplatnený nárok neposúdil a preto sa v ďalšom konaní bude potrebné vysporiadať predovšetkým s existenciou naliehavého právneho záujmu na navrhovateľmi požadovanom určení a následne zistiť či právny predchodca účastníkov konania ██████████ zomr. ██████████ ku dňu svojej smrti bol (bezpodielovým) spoluvlastníkom označených nehnuteľností a ak áno, či sú dané iné skutočnosti, ktoré by robili návrh žalobcov nedôvodným, vrátenie posúdenia či je takou prekážkou skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti boli na základe reštitučného predpisu vydané žalobkyni v 1/ rade ako oprávnenej osobe.

4/ Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 7C 235/2006 - 176 zo dňa 20.10.2011 návrhu žalobcov vyhovel.

5/ Odvolací súd uznesením č.k. 9Co 11/2012-196 zo dňa 30.3.2012 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že zdôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonné požiadavky podľa § 157 ods. 2 OSP, že je potrebné sa venovať prípustnosti žaloby podľa § 80 písm. c/ OSP, uviesť vysvetlenie na základe čoho súd dospel k záveru, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení pričom opomenul, že vlastníkom spornej nehnuteľnosti je tretia osoba a v kontexte s touto skutočnosťou neposudzoval naliehavosť právneho záujmu na danom určení. Pochybenie okrem iného spočívalo v tom, že súd prvej inštancie ignoroval právny záver v zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co 378/07-129 zo dňa 29.1.2009 tj. či je takou prekážkou skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti boli na základe reštitučného predpisu vydané žalovanej v 1/ rade ako oprávnenej osobe.

6/ Okresný súd rozsudkom zo dňa 5.9.2014, č.k. 7C 235/2006 - 391, v poradí tretím, návrh žalobcov zamietol s odôvodnením, že rešpektoval právny názor odvolacieho súdu ako aj zásadu hospodárnosti konania a zaoberal sa otázkou naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe s tým, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný v čase rozhodovania súdu. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcov, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. V danom prípade tu bola možnosť žalobcov /ak by vedeli preukázať, že sú osobami oprávnenými/ uplatniť svoj nárok predovšetkým v reštitučnom konaní tak ako žalovaná v 1/ rade... Existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe žalobcovia nepreukázali, túto dôkaznú povinnosť si v tomto konaní nesplnili, a preto súd návrh v celom rozsahu zamietol bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite...

7/ Žalobcovia voči rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 5.9.2014, č.k. 7C 235/2006 - 391 podali odvolanie, v ktorom poukázali na nesúhlas s právnym záverom súdu prvej inštancie najmä v tom, že žalobcovia nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe...»

3. Krajský súd ako súd odvolací napadnutým rozsudkom uvedený rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7 C 235/2006-391 z 5. septembra 2014 potvrdil. Podľa názoru sťažovateľov krajský súd uvedeným rozhodnutím dospel k ústavne nekonformnému a reštriktívnemu výkladu splnenia podmienky danosti ich naliehavého právneho záujmu na určení, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich otcovi. S poukazom na príslušné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) tiež uviedli, že „dedič má vždy naliehavý právny záujem na určení, či určité veci patria do dedičstva po poručiteľovi“. Vytkli, že napadnutým rozsudkom nastal v danej veci stav, keď nemajú zákonné právne prostriedky, ako sa domôcť svojich práv. Namietli tiež nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorý sa podľa nich absolútne nevysporiadal s argumentáciou uvedenou v odvolaní. Podľa sťažovateľov napadnutý rozsudok má charakter nepredvídateľného a neočakávaného

rozhodnutia a sú tiež názoru, že nemožno tolerovať ani formalistický postup súdu, ktorým sa za použitia sofistikovanej argumentácie odôvodňuje zrejma nespravodlivosť.

4. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.10.2017, č.k. 9Co/64/2015-473 porušené holo.

Rozsudok porušovateľa Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.10.2017 č.k.: 9Co/64/2015-473 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť sťažovateľom trovy právneho zastúpenia vo výške 468,60 EUR /za 2 úkony - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie sťažnosti na Ústavný súd SR, podľa ust. § 11 ods. 3 vyhlášky 655/2004 Z. z., 325,42 EUR (2x 153,50 EUR + 2 x paušál/rok 2018 po 9,21 EUR) + 65,08 (20% podľa §14b ods. 3 za zastupovanie 2 osôb) + 78,10 EUR (20% DPH) = 468,60 EUR/, do 15 dní odo dňa doručenia tohoto nálezu na účet právnej zástupkyne sťažovateľov vedený v Tatra Banka a.s., č. ú. : 262 900 66 36/1100, IBAN: SK97 1100 0000 0026 2900 6636.“

5. Vec napadla ústavnému súdu 12. marca 2018 a bola pôvodne pridelená sudkyňi spravodajkyňi Ľudmile Gajdošíkovej, ktorej 16. februára 2019 uplynulo funkčné obdobie sudkyne ústavného súdu. V súlade s čl. X bodom 5 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 bola táto vec prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému. V zmysle čl. II bodov 3 a 5 a čl. III bodu 1 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola vec predbežne prerokovaná v treťom senáte ústavného súdu v zložení Ľuboš Szigeti (predseda senátu) a sudcovia Peter Straka a Martin Vernarský.

II.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 1. marca 2019 v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

12. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

13. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

14. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

15. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

16. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

17. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

18. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

19. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

20. Podľa čl. 11 ods. 1 listiny každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

21. Z princípu subsidiarity ako jedného zo základných pojmových znakov právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ochranu pred ústavným súdom nemožno využiť súčasne alebo pred inými prostriedkami nápravy, ktoré má sťažovateľ k dispozícii, ale že sťažnosť je prípustná iba vtedy, ak napriek vyčerpaniu všetkých prípustných právnych možností nápravy naďalej dochádza k porušovaniu základných práv alebo slobôd sťažovateľa (m. m. IV. ÚS 21/02).

22. Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (IV. ÚS 177/05).

III.

Právne posúdenie vecí ústavným súdom

23. Sťažovatelia sa svojou ústavnou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom k porušeniu sťažovateľmi označených práv malo dôjsť napadnutým rozsudkom krajského súdu o potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľov o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva.

24. Ústavný súd v súčinnosti s Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) zistil, že sťažovatelia podali proti napadnutému rozsudku krajského súdu dovolanie. Uvedené dovolanie datované na 7. marec 2018 (rovnako ako ústavná sťažnosť sťažovateľov) bolo doručené okresnému súdu 8. marca 2018. Okresný súd však dovolacie konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie zo strany sťažovateľov. Uznesenie o zastavení dovolacieho konania nadobudlo právoplatnosť 21. marca 2019. Ku dňu rozhodovania o ústavnej sťažnosti teda už bolo dovolacie konanie zastavené.

25. Zistená skutočnosť podania dovolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu sťažovateľmi vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy vylučovala v čase od doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených práv. V čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľov je však už dovolacie konanie právoplatne zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie zo strany sťažovateľov. Na uvedenú situáciu je možné aplikovať § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde a považovať ústavnú sťažnosť za neprípustnú, keďže sťažovatelia nezaplatením súdneho poplatku za podané dovolanie spôsobili zastavenie dovolacieho konania, a tak nevyčerpali právne prostriedky, ktoré im priznáva zákon na ochranu ich základných práv a slobôd. Súčasne tiež nepreukázali, že uvedené právne prostriedky nevyčerpali z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

26. Na základe uvedených skutočností ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

27. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľov uplatnených v petite ústavnej sťažnosti (zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie, priznanie náhrady trov právneho zastúpenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2020

Ľuboš Szigeti
predseda senátu